Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26141
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ordinē. Primus q̄ quī pmā duxerat. ppt̄ eā deductus ē deorsū. sed
ū ppt̄ eū cui nupserat ascendit sursū. Ita singuli pordinē facien
tes manserunt inhis qui eis nuptiali sorte obuenerant locis. Aristo
ēiunctionib̄ alios q̄sq; innumeros asserunt pgenitos. S; de illis
sex marib̄ unū qui dr̄ saturnus incēiuqū accepat rea. Icū responso quo
dā cōmonitus eet. qd qui ex eo nasceret̄ fortior ipso futurus eet.
regnoq; eū depelleret. omīsq; ei nascerent̄ filiō. deuorare institu
it. Hinc q̄ pmus nasc̄t̄ filī. quē aiden appellarunt. qui apd nos
orcus nominat̄. quē pcausis quib̄ sup̄ diuim̄ assūptum deuorat
pat̄. Post hunc sedm genuit quē neptunū dicunt. quēq; simili
m deuorauit. Nouissimū genuit eū quē iouē appellant. S; hunc
mat̄ miserans rea. part̄ deuoratori subtrahit pat̄. Ipmo quidē
ne uagitus pueri innotescet. corybanthas q̄sdā cymbala fecit.
ac tympana pcutere. ut obstrepente sonitu uagitus ñ audiret̄
infantis. s; cū exuteri immutatione intellexisset pat̄ edītū par
tū expetebat addeuorandū. Tunc rea lapidem ei offerens magnū.
hunc inq̄t genui. At ille accipiens absorbuit. Ilapis deuoratus.
eos quō pmo absorbuerat filiō trusit. Icoegit exire. Primū q̄ pce
dens descendit orcus. Iinferiora hoc ē inferna occupat loca. se
cundus ut pote illo supior sup aquā detrudit̄. is quē neptunū
uocant. Tertī qui arte mat̄s rēe sup fuit. ab ipsa capre sup posit̄.
incelū emissus ē. Hactenus amlis gentilū fabula Igenealogia
pcessert. sine fine enū ē. si uelim omīs generationes ex q̄s deos ap
pellant. Iimpia gesta pferre. Sed exempli grā omissis cetis unū
quē maximū Ipcipuū hīt. quēq; iouē nominant flagitiosa
gesta replicabo. Hunc enū celū di cunt tenere tanquā ceteris